

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ κ. Γ. Λαμπριανός πρέπει νά ἀποφεύγει τοὺς χαρακτη-
ρισμούς, ἂν θέλει νά κἀνεῖ ἐκπρεπὴ συζήτησιν. Καί πρέπει νά μάθει νά μὴ
ἐπανερχεται σὲ θέματα, πού ἔχουν ἦδη ἐξαντληθεῖ. Ὅτε νά παρεμβάλλει και-
νούργια ἄλλ' ἀσχετα, γιὰ νά προκλιετὶ σύγχυσις καὶ παραπλανητικὲς ἐντυπώσεις.
Τὸ τελευταῖο αὐτὸ δὲν εἶναι συζήτηση, εἶναι στρεφοεικία.

Δὲν θά ἐπανεέλθουμε ἐπομένως σὲ θέματα πού ἔχουν ἦδη ἐξαντληθεῖ ἢ εἴ-
ναι ἀσχετα μὲ τὴν παρούσα συζήτηση. Γι' αὐτὸ περιορίζομαι στὰ ἀκόλουθα:
Γ.- Ὁ κ. Λαμπριανός δὲν θέλει νά πιστέιει πῶς, χωρὶς νά τὸ καταλάβει,
ἔφυγε ἀπὸ τὸ χῶρον τοῦ Κέντρου, καὶ βρίσκεται τώρα στὴ Δεξιά. Ἀλλὰ εὐκολα
θά ἀντιληφθῇ τί τοῦ συμβαίνει ἂν διαβάσῃ στίς Ἐφημερίδες τῆς 24ης τρέχ-
τικῆς ἡμερῆς πού ἔκαμε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στοῦς Ἕλληνας καὶ ξένους δημοσιο-
γράφους τὴν προηγουμένη σὲ εἰδική πρὸς-κόνφερένς,

Εἶπε πράγματι ὁ κ. Μαῦρος πῶς:

α) Ἡ "Ε.Κ.-Ν.Δ." εἶναι ἕνας νέος πολιτικὸς ὄργανισμὸς μὲ οἰκὴ τοῦ
"ἰδεολογικῆ καὶ κομματικῆ φυσιογνωμίας". Διεκήρυξε ἐπομένως πῶς τὸ και-
νούργιο κόμμα δὲν ἔχει καμιά σχέση μὲ τὴν παλαιὰ Ε.Κ. τοῦ Γ. Παπανόρου.
καὶ β) διέφευγε τὴν ὑπαρξὴ συμφωνίας ἢ δεσμεύσεως νά συνεργασθεῖ μετε-
κλογικὰ μὲ τὸν κ. Καραμανλὴ μόνο στὴν περίπτωσι πού τὸ Κόμμα τοῦ θά ἔ-
παιρνε τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία.

Ἀλλὰ νά περιμένει κανεὶς νά κλειοψηφίσει ἡ Ε.Κ.-Ν.Δ. στίς ἐκλογεὺς
μόνο σὺν ὅσπερ τοῦ μορετὶ νά λέγεται. Γιατί εἶναι ἀμφίβολο ἂν θά μπορέσει
ἀκόμα νά μῆ καὶ στὴν Β' κατανομή.

Ἔτσι ἡ συνεργασία Καραμανλῆ-Μαῦρου μετεκλογικὰ εἶναι πλέον ἐπίσημα
δημολογημένη. Τὴν διακήρυξασσιν αὐτὴ ἀνοικτὰ στοὺς λόγους τοὺς οἱ κ.κ. Πενονῆς
καὶ Πρωτόπαπκας κ.ἄ.

Ἐστέρα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀνεπίτρεκτο κιά στὸν κ. Λαμπριανὸ νά μὴ ξεύρει
σὲ ποῖο πολιτικὸ χῶρον βρίσκεται.

2.- Ἡ προσπάθεια νά μειωθεῖ ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Ζήγου στὴν Ἀντίστασι καὶ
νά ἀμειωβηθεῖ ἡ θέσις τοῦ στὴν ἡγεσίᾳ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, δὲν περιποιεῖτ
τιμὴ στὸν κ. Λαμπριανό. Ἄς σταματήσῃ ἐπομένως γιὰτὶ ζημιώνεται πολὺ ὁ
ἴδιος.

3.- Ἡ κριτικὴ τέλος ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ
καὶ τῆς συμμετοχῆς στὴν Κυβέρνησι αὐτῆ τοῦ κ. Μαῦρου, ἄρχισε νά γίνετα
μετὰ τὴν 31ην ἡγουάστου, ὅταν οἱ δύο τοὺς διακήρυξαν τὴν ἀπόφασί τοὺς νά
σπρώξουν τὴν Χώρα στὴν περιπέτεσι τῶν ἐκλογῶν.

Προηγουμένως ἢ συναίσθησι τοῦ ἔθνικοῦ καθήκοντος ἔκαμαν τοὺς πάντες
νά σιωποῦν καὶ μάλιστα νά προσφέρουν τὴν υποστήριξί τοὺς ἀκριβῶς λόγῳ
τῆς δεύτητος τοῦ ἔθνικοῦ θέματος.

Ἄν ἐπομένως ὁ κ. Καραμανλῆς μὲ δεῦτερον τὸν κ. Μαῦρον, δὲν ἀνταποκρί-
θησαν στὸ αἶτημα τῆς ἔθνικῆς ἐνότητος καὶ σήμερα ἐπικρίνονται ἀπὸ ὅλον
τὸν πολιτικὸν κόσμον, δὲν πρέπει νά μέμφονται τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τὸν ἑαυτὸ
τοὺς καὶ μόνο.

Πρὶν τελειώσω, ἀπαναλαμβάνω, πῶς δὲν θά ἀπαντήσω κιά στὸν κ. Λαμπριανὸ
παρὰ μόνο ἂν φέρει καινούργια στοιχεῖα. Τὸ ξαναμάθημα τῶν ἰδίων ἐπιχειρη-
μάτων δὲν εἶναι ἐποικοδομητικὸ - γιὰ νά χρησιμοποιήσῃ τὴν ἡλιώτερη ἔκ-
φρασι.

Μετὰ τιμῆς

ΜΙΧΑΗΛ Γ. ΠΑΠΑΤΣΗΣ

Ἀπάντησις τοῦ—κ. πρὸς τὸν κ. Καραμάριο(ΡΟΔΟΣ)

Ὁ συμπολίτης μας, κ. Γ. Ζήγος εἶναι ὁ μόνος πολιτικός ποὺ θύωσε τὸ ἀνάστημά του γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τοῦ ἔσχατου κινδύνου ποὺ ἀπειλεῖται ἡ χώρα μα ς ἀπ' τὴν ἀκαιρὴ διενέργεια τῶν ἐκλογῶν. Τὸν ἐθνικὸ διχασμὸ.

Εἶναι ἐπίσης ὁ μόνος ἀπ' τοὺς ἡγέτες τοῦ Κέντρου ποὺ προσπαθεῖ νὰ ἐνώσει, χωρὶς προσωπικὲς ἰδιότητες, τὴς συνεχεῖς δημοκρατικὲς δυνάμεις τῆς παρατάξεως, γιὰ νὰ ἀποφευχθεῖ ἡ πῶσις στὴς ἐκλογές. Γιατί, ὅπως καταλαβαίνουν ὅλοι ποὺ διαθέτουν στοιχειώδη νοῦ, ἡ πῶσις εἶναι τὸ προθμῖον νέου ἀδελφοκτόνου σφαγαμοῦ τῶν Ἑλλήνων.

Ὅλα αὐτὰ τὰ κάνει μὲ θάρρος, μὲ εὐθυκρίσια καὶ μὲ ἀκεραιότητα ποὺ τὸν ἔχουν καταστήσει τὸ ἐπίκεντρο τῆς πολιτικῆς ζωῆς σήμερα.

Ὅλοι οἱ δωδεκανήσιοι πρέπει ἐκδόμῳ νὰ εἴμαστε υπερῆφανοι γιὰ τὸν διακεκρῆ συμπατριώτη μας. Καὶ ὅλοι πρέπει νὰ τοῦ συμπαρασταθοῦμε στὸ μεγάλο ἀγῶνα γιὰ τὴν γαλήνη τῆς χώρας, σ' ἕκφοιο ὄροιο θεωρήσει πιὸ κατάλληλο ὁ ἴδιος.

Ἀνεξάρτητα ἀπ' τὴς πολιτικὲς μας πεποιθήσεις ὅλοι, Καραμανληκοί, Κεντρώοι καὶ Ἀριστεροί, εἶναι ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία ἀλλὰ καὶ τὸ προνόμιο τοῦ κάθε δωδεκανησιου νὰ δεῖξει πόσο ἀνεκτυγμῆνο ἔχει τὸ συναίσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, ἐθνικῆς καὶ τοπικῆς.

Αὕτη εἶναι ἡ ἐπάντησις στὴν ἐπιστολὴ τοῦ δικηγόρου κ. Καραμάριο ποὺ δημοσιεύσατε προχθὲς. Πρόσκειται, καλόπιοτα, ὅπως καὶ κολλῶδι συμπατριώτες μας, σὲ ἀμφιβολίες, ἀμηχανίες, ἀνησυχίες. Προφανῶς, ὅταν κατάλαβε τὸ κεντρικὸ πολιτικὸ πρόβλημα τῆς χώρας καὶ τὸ ρόλο ποὺ παίζει ὁ συμπολίτης μας κ. Γ. Ζήγος.

Ἀλλὰ καὶ κάτι ἄλλο. Θαίνεται πῶς ὁ κ. Καραμάριος, θέλει ἡ δωδεκανήσιος νὰ σταλεῖ στὴ Βουλὴ ἐπαρχιώτες βουλευτές, βουλευτές τῆς σειρῆς, ποὺ εἶναι οὐραγοί. Τὸν ζαλιζει ἡ ἰδέα, ὅτι στὴ δωδεκανήσιος ὀδεταὶ ἡ εὐκαιρία νὰ σταλεῖ ὅσν ἐκπρωσωπὸ τῆς ἑναν πολιτικὸ ἡγέτη πρῶτης σειρῆς.

Ἀλλὰ πιστεύουμε ὅτι καὶ ὁ κ. Καραμάριος καὶ αὐτοί ποὺ φρονοῦν ἀνδ-
λογα, εἶναι μὴ ἐλάχιστη μειοψηφία.

14/10/74

Κύριε Διευθυντά, 'Ανήκων εις τούς κύκλους τοῦ κυρίου Ζίγος παρακαλῶ ὥπως δημοσιεύσετε τήν ἀκόλουθον ἀπάντησιν εἰς τὸ χερσινὸ ἄρθρον τοῦ κ. Λαμπριανοῦ "Ἡ συκοφαντικὴ ἐξστρατεία κατὰ τῆς Ἐνώσεως Κέντρου".

'Επιβάλλεται ἀπάντησιν στὸν κ. Λαμπριανό, γιὰτὶ φαίνεται πῶς πᾶσχει ἀπὸ κάποια σύγχυσις ὅσον ἀφορᾷ μερικῆς βασικῆς νομικῆς ἔννοιες καὶ πολιτικὰ γεγονότα.

1ον. Τὸ νὰ ἐπικρίνῃ κανεὶς τίς πράξεις καὶ ἐκθέσει ἐνὸς πολιτικοῦ, ὅν εἶναι ἐπιτηθέον νὰ χαρακτηρίζεται ὡς "σὺν συκοφαντικῇ ἐξστρατείᾳ". Συκοφαντία κατὰ τὸν νόμον, εἶναι νὰ ἀποδοθένται σ' ἕνα ἄτομον πράξεις ἢ ἐνέργειες ψευδοῦς καὶ μπορεῖ νὰ σπιλώσουν τήν τιμὴν του καὶ νὰ γίνεσθαι αὐτὸ ἀπὸ ὄλοο. Τὸ νὰ ἐπικρίνεις ἰδιώτες ἢ ἐνέργειες ἐνὸς πολιτικοῦ, εἶναι πολιτικὴ κριτικὴ καὶ προκαλεῖ τὸν πολιτικὸν οἰκάλογο. Εἶναι ἡ οὐσία τῆς Δημοκρατίας.

2ον. Κούφιες ἀπειλῆς κερὶ προσφυγῆς στὸν Εἰσαγγελεῖα, ὅν ἀνεβάζουσι τὸ ἐπίπεδον πῶς πολιτικῆς συζητήσεως. Λοικὰ ἐπιμένοντες προσαθεῖ..... νὰ μᾶς τρομάξει.

3ον. Δὲν ἀμφισβήτησε κανένας τούς τίτλους καὶ τούς ἀγῶνες τοῦ κ. Μαύρου ἐναντίον τῆς δικτατορίας. Οὔτε τῶν στελεχῶν τῶν Ν.Δ. Ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν τέως Βουλευτὴν τῆς Ε.Κ. - ἂν καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων λίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, καὶ ἀκούσθησαν στὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς δικτατορίας.

Ὁ τίτλος τοῦ κυρλοθόντος ὅμως ὅν ἀπαλλάσσουσι κανένα ἀπὸ τήν κριτικὴν διὰ τίς πράξεις του σὺν παρὸν καὶ σὺν μέλλον.

4ον. Ὅταν λέμε πῶς ἔνας πολυτελικὸς εἶναι ἀναντικατάστατος, ὅν σημαίνει πῶς ἂν πεθάνῃ θά σταματήσῃ ἡ ζωὴ. Ἀλλῶς ἐννοοῦμεν, πῶς ἢ ὑπεροχὴ καὶ ἀνέναντι τῶν ἀντιπάλων του, εἶναι τόσοσιν μεγάλη, ὥστε ἢ ἀντικατάστασι τοῦ ἀπ' αὐτοῦ θά ἀποβῇ, ἐπιζητήσια σὺν οὐνόμοιο συμφέρον. Αὕτῃ εἶναι ἀκριβῆς ἢ περίπτωσις μὲ τὸν κ. Ζίγον.

5ον. Κανένας ὅν ἰσχυρίσθηκε πῶς ὁ κ. Ζίγος "μόνος του ἔτριξε τὴν Χούνταν". Ἀμφισβητεῖται ὅμως ὁ κ. Λαμπριανός, ὅτι ὁ κ. Ζίγος ἦταν ἀπὸ τούς πρωταγωνιστὰς τῆς ἀντιστάσεως κατὰ τῆς δικτατορίας. Ἡ δὲ μᾶς τὸ πεῖ.

6ον. Ὁ κ. Μαύρος μποροῦσε νὰ ἐπικριθῇ πῶς ἐγκατέλειπε τήν κυβέρνησιν Παπανόρου τὸ 1964, στήν πιὸ κρίσιμη στιγμή τοῦ ἀγῶνα καὶ κατέφυγε στή γαλήνην τοῦ αἰοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Καὶ εἴπειν ἐκεῖ πολλοὺς μῆνες ὅταν ἢ ἀποστασία κυβερνοῦσε τὴ χῶρα. Μπορεῖ κανένας ἐπίσης νὰ ἀμφισβᾷ πολὺ γιὰ τήν δραστηριότητα τῆς σπουδῆς τοῦ κ. Μαύρου, νὰ γνῆ μέλος τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ τὴν 24ην Ἰουλίου, ὅταν αὕτῃ ἀπετελεῖτο ἀπὸ καλὰ στελέχη καὶ κ. Προθυπουργοῦ καὶ φίλους τῆς Χούντας. Γιὰτὶ ἔτσι ἔδωκε στήν κυβέρνησιν ἐκεῖνη τήν ψευδοῦς ἐπωνυμία τῆς κυβερνήσεως "Ἐθνικῆς Ἐνότητος". Ἐνῶ ὅπως ἀπέδειξαν τὰ ἔργα τῆς ἦταν μὴ κυβέρνησιν τῆς δεξιᾶς, καὶ προσκαθοῦσε νὰ ὑπόσῃ τὸ στρατιωτικὸ καθέστωσός μὴ πολιτικὴν περιβολήν.

7ον. Στὶς 20 Αὐγούστου ὁ κ. Μαύρος, ἐξελέγη ἀπὸ τήν Κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα, Πρόεδρος τῆς Ε.Κ. Ὁ κ. Ζίγος ἦταν ἔνας ἀπὸ τούς πρώτους καὶ τὸν φήσησαν, ἀποδεικνύοντας γιὰ μὴν ἑκείνην ἀνάστασιν ἀντιοστῆσιν του καὶ τὴν ἀφοσίωσιν του στήν ἰδέαν τῆς ἐνότητος τοῦ Κόμματος. Ὁ κ. Μαύρος, ἀναποδοῖδοντας, ἀπεκάλεσε τὸν κ. Ζίγον "ἰσότημόν του".

8ον. Πρὶν καὶ μετὰ τήν ἐκλογὴν του, ὁ κ. Μαύρος, ἐπροσχέθηκε ἐπίσημα στή Κοινοβουλευτικὴν ὁμάδα ὅτι(α) ὁ ληστρικός/ἐλλαγωγικός νόμος τοῦ 1958, καὶ ἐξήγγειλε ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅν ἦταν δρισελικός, β) ὅτι κατὰ τήν ἀκουσία του σὺν ΟΗΕ ὅν θάπροσοιορίζταν ὁ χρόνος τῶν ἐκλογῶν, γ) μὲλις θά γύριζε ἀπὸ τήν Νέα Ἰόρκη, στὶς 3 Ὀκτωβρίου, θά ἐπέβαλλε τήν παραίτησιν του ἀπὸ τήν κυβέρνησιν, γιὰ νὰ διαχωρήσῃ τὴν ἐξουσίαν του καὶ νὰ μὴ ἐμπλέξει σ' αὐτὴ τὸ Κόμμα καὶ ὅ) ὅτι εἰς συγκαλοῦσε τήν Κοινοβουλευτικὴν

δμάδα για να προσδιορίσει τη γραμμή του Κόμματος.

9ον. Παρά τις επίσημες αυτές διαβεβαιώσεις έντούτες, και ο έκλογικός νόμος δημοσιεύθηκε και ο χρόνος των εκλογών προσδιορίσθηκε κατά την άκουσία του κ. Μαύρου. Όταν δέ αυτός, γύρισε στις 2 Οκτωβρίου από την Αμερική, όχι μόνο δεν παρετίθηκε, αλλά αντίθετα έσπευσε να μεταβή στο Υπουργικό Συμβούλιο και να συμφωνήσει, με όλους τους άλλους Υπουργούς, στη διενέργεια του εκλογικού προεξιοκτήματος του κ. Καραμανλή. Παρέμεινε στην αρχική Κυβέρνηση και ώρκισθη σαν αντιπρόεδρος και στη νέα εκλογική Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή. Έτσι ο κ. Μαύρος και το Κόμμα της τέως Ε.Κ., έγιναν συνεταίροι και συνεκπέθνοι του κ. Καραμανλή, αντίθετα με την ιδιολογία και τα συμφέροντα του δημοκρατικού κόσμου.

Χειρότερα ακόμα: Ο κ. Μαύρος έχει φαίνεται αναλάβει υποχρέωση απέναντι του κ. Καραμανλή, να συμμετάσχη στη μετεκλογική Κυβέρνηση που θα σχηματίσθη αυτός, αν κερδίση τις εκλογές. Συνεταίροι επομένως και μετεκλογικά με τη δεξιά ο κ. Μαύρος και το Κόμμα του.

10ον. Ο κ. Λαμπριανός, αν έκανε τον κόπο να διαβάσθ το καταστατικό της Ε.Κ., θα βλεπε πως η Κοινοβουλευτική Ομάδα δεν έχει αρμοδιότητα α) να εκλέγη αρχηγό, β) να συγχωνεύσθ το Κόμμα με άλλα και γ) να άλλάξθ τον τίτλον του Κόμματος. Όλα όσα επομένως έκαμε είναι παράνομα και άκυρα.

11ον. Μέ τις ενέργειες αυτές, η Κοινοβουλευτική ομάδα, έγελοιοποίησε την έννοια της δημοκρατικής λειτουργίας του Κόμματος και εγκατέλειψε τη δημοκρατική ιδεολογία του. Το νέο κόμμα της Ε.Κ. - Ν.Δ. ανήκει στη δεξιά και δεν έχει καμιά σχέση με το καλαίο κόμμα της Ε.Κ. του Γεωργίου Παπανδρέου.

12ον. Για όλα αυτά, οι πράξεις και οι ενέργειες του κ. Μαύρου και των μελλών της Κ.Ο. της Ε.Κ. θεωρηται από όλους τους δημοκρατικούς πολίτες σαν η δευτέρα "Αποστασία" χειλων της πρώτης".....

13ον. Αυτή είναι η ουσία της κριτικής που ήσκησε ο μόνος από τα στελέχη που απέμεινε πιστός στη ιδεολογία του Κόμματος του Γ. Παπανδρέου και του πνεύματος των δύο άνερότων αγώνων, Ιωάννης Ζίγος.

14ον. Είναι επομένως προβόν πλήρους άδυναμίας να άντεληφθ ο κ. Λαμπριανός τί συνέβη στο Κόμμα του, όταν θέλει να έμφανίσθ την κριτική του κ. Ζίγος, σαν θεμιτόμενη σε προσωπικούς λόγους. Είναι τόσο άστοχρητη η άποψη αυτή, ώστε προκαλει δικαιολογημένα τουλάχιστον κατάπληξη.

15ον. Οι εκλογές πάντως θα ώσσουν πολύ σύντομα την ευκαιρία στο λαό να κρίνη. Και ο καθ' ένας αντιλαμβάνεται ότι η έκπνολή του κ. Λαμπριανού αποτελεί έκδήλωση του τρόμου που του έμπνείει, η προσεχής ετοιμγορία του δημοκρατικού λαού μας πάνω σ' αυτά τα θέματα από τα όποια εξαρτάται η τύχη της γαλήνης του τόπου και της Δημοκρατίας.

Μετά τιμής

Μιχαήλ ΠΑΠΑΤΣΗ

Κύριε Διευθυντά,

Ανήκων εις τους κύκλους του κυρίου Ζίγος παρακαλώ όπως δημοσιεύσετε την ακόλουθον απάντηση εις τό χρονονόμο άρθρο του κ. Λαμπριανού "Η συκοφαντική έκστρατεία κατά της Ένωσεως Κέντρου"

Επιβάλλεται απάντηση στον κ. Λαμπριανό, γιατί φαίνεται πως κάσχει από κάποια σύγχυση όσον αφορά μερικές βασικές νομικές έννοιες και πολιτικά γεγονότα.

1ον. Τό να επικρίνη κανείς τίς πράξεις και εκδόσεις ενός πολιτικού, όδεν είναι επικριτόν να χαρακτηρίζεται "σάν συκοφαντική έκστρατεία." Συκοφαντία κατά τόν νόμον, είναι να αποοίδονται σ' ένα άτομο πράξεις ή ενέργειες φευδείς πού μπορεί να σπιλώσουν τήν τιμή του και να γίνεται αυτό από όδλο. Τό να επικρίνεισ όλοές ή ενέργειες ενός πολιτικού, είναι πολιτική κριτική πού προκαλεί τόν πολιτικό όιάλογο. Είναι ή ούσία της Δημοκρατίας.

2ον. Κουφίως άπειλές περί προσφυγής στον Βίσαγγελα, όδεν άνεβάζουν τό επίπεδόν μιας πολιτικής συζητήσεως. Άόικα έκομένως προσπαθετ'..... να μάστρωμάξει.

3ον. Δέν άμειωθήτησ κανένας τούς τίτλους και τούς άγώνες του κ. Μαύρου έναντίον της δικτατορίας. Ούτε των στελεχών των Ν.Δ. Άλλ' ούτε και τόν τέως Βουλευτών της Ε.Κ. - αν και μεταξύ των τελευταίων λίγοι είναι έκείνοι, πού άκούστηκαν στον άγώνα κατά της δικτατορίας.

Οί τίτλοι του παρελθόντος όμως όδεν άπαλλάσσουν κανένα από τήν κριτική διά τίς πράξεις του στό παρόν και στό μέλλον.

4ον. Όταν λέμε πως ένας πολιτικός είναι άναγικατάστατος, όδεν σημαίνει πως αν πεθόν ή σπατήση ή ζωή. Άλλαως έννοούμαι, πως ή ύπεροχή που άπέναντι των αντίπαλων του, είναι τόσον μεγάλη, ώστε ή άντικατάστασι του άπ' αυτούσ θα άποβετ, έκείνημία στό οημόσιο συμφέρον. Αύτή είναι άκριβώς ή περίπτωση μέ τόν κ. Ζίγος.

5ον. Κανένας όδεν ισχυρίσθηκε πως ο κ. Ζίγος "μόνος του έφριξε ή Χούντα." Άμειωθήτετ όμως ο κ. Λαμπριανός, ότι ο κ. Ζίγος ήταν από τούς πρωταγωνιστές της άντιστάσεως κατά της δικτατορίας; Νά μάς τό πετ.

6ον. Ο κ. Μαύρος μπορούσε να επικριθη πως έγκατέλειψε τήν κυβέρνηση μαπανόρου τό 1964, στην πιο κρίσιμη στιγμή του άγώνα και κατέφυγε στη γαλήνη του οικητοσ της "κοιτικής τραπέζης. Και έμεινε έκεί πολλούς μήνες όταν ή άκροτασία κυβερνούσε τη χώρα. μπορεί κανένας έπίσης να άμφιβάλει πολύ για τήν ορθότητα της σπουδής του κ. Μαύρου, να γνη μέλος της κυβερνήσεως Καραμανλή τήν 24ην Ιουλίου, όταν αύτή άπετελείτε από καλή στελέχη πού κ. Προθυπουργού και φίλους της Χούντας. Γιατί έτσι έδωσε στην Κυβέρνηση έκείνη τήν φευδή έπαινυμία της κυβερνήσεως "Εθνικής ανότητος." Ένώ όπως άπέδειξαν τά έργα της ήταν μία Κυβέρνηση της ορελίας, πού προσπαθοσε να ντύσ τό στρατιωτικό καθεστώς με πολιτική περιβολή.

7ον. Είς 20 Αγουστοσ ο κ. Μαύρος, έξελέγη από τήν Κοινοβουλευτική Ομάδα, Πρόεδρος της Ε.Κ. Ο κ. Ζίγος ήταν ένας από τούς πρώτους πού τό ήψφσαν, άποδεικνύοντας για μία φορά άκόμα, τήν ανιόστέλειά του και τήν άφοσίωσή του στην όδεια της ενότητος του Κόμματος. Ο κ. Μαύρος, άνταποοίδοντας, άπεκάλεσε τόν κ. Ζίγος "Ισότιμό του".

8ον. Πρίσ και μετά τήν έκλογή του, ο κ. Μαύρος, ύπροσέθηκε έπίσημα στη Κοινοβουλευτική Ομάδα (ότις α) ο ληστρικός έκλογικός νόμος του 1958, πού έξηγγελλε ο κ. Καραμανλής, όδεν ήταν δριστικός, β) ότι κατά τήν άπουσία του στον ΟΗΕ όδεν θάπροσδιορίζόταν ο χρόνος των έκλογών, γ) μόλις θά γύριζε από τήν Νέα Υόρκη, στις 3 Οκτωβρίου, θά έπέβαλλε τήν παραίτησή του από τήν κυβέρνηση, για να διαχωρήση τίς εσθύνες του και να μη εμπλέξει σ' αυτές τό Κόμμα και ο) ότι θά συγκαλοοσε τήν Κοινοβουλευτική

ομάδα για να προσδιορίσει τη γραμμή του Κόμματος.

9ομ. Παρά τις έγκλισημες αυτές διαβεβαιώσεις έντουτοις, και ο έκλογικός νόμος δημοσιεύθηκε και ο χρόνος των εκλογών προσδιορίστηκε κατά την άποψία του κ. Μαύρου. Όταν δέ αυτός, γύρισε στις 2 Οκτωβρίου από την Αμερική, όχι μόνο δεν παρατήθηκε, άλλ αντίθετα έσπευσε να μεταβη στο Υπουργικό Συμβούλιο και να συμφωνήσει με όλους τους άλλους Υπουργούς στη διενέργεια του εκλογικού πραξικοπήματος του κ. Καραμανλή. Παρέμεινε στην αρχική Κυβέρνηση και άρκιση σάν αντιπρόεδρος και στη νέα εκλογική Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή. Έτσι ο κ. Μαύρος και τό Κόμμα της τάς Ε.Κ. έγιναν συνετατροι και συνυπεύθυνοι του κ. Καραμανλή, αντίθετα με την ιδιολογία και τά συμφέροντα του δημοκρατικού κόσμου.

Χειρότερα άκόμα: Ο κ. Μαύρος έχει φαίνεται άναλάβει άποχρέωση άπέναντι του κ. Καραμανλή, να συμμετάσχη στη μετεκλογική Κυβέρνηση που θα σχηματίσει αυτές άν κερδίση τίς εκλογές. Συνετατροι έπομένως και μετεκλογικά με τη δεξιά ο κ. Μαύρος και τό Κόμμα του.

10ομ. Ο κ. Λαμπριάνος, άν έκανε τον κόπο να οιαβάση τό καταστατικό της Ε.Κ., θάβλεπε πως η Κοινοβουλευτική Ομάδα όέν έχει άρμοδιότητα α) να εκλέγη άρχηγός, β) να συγχωνεύση τό Κόμμα με άλλα και γ) να αλλάξη τον τίτλον του Κόμματος. Όλα όσα έπομένως έκαμε είναι παράνομα και άκυρα.

11ομ. Με τίς ένέργειες αυτές, η Κοινοβουλευτική Ομάδα, έγελιοκοπήσε την έννοια της δημοκρατικής λειτουργίας του Κόμματος και έγκατέλειψε τη δημοκρατική ιδεολογία του. Τό νέον κόμμα της Ε.Κ. - Η.Δ. άνήκει στη δεξιά και όέν έχει καμμιά σχέση με τό παλαιό κόμμα της Ε.Κ. του Γεωργίου Παπανορέου.

12ομ. Για όλα αυτά, οι πράξεις και οι ένέργειες του κ. Μαύρου και των μελλών της Ε.Κ. της Ε.Κ. θεωρηται από όλους τους δημοκρατικούς πολίτες σάν η δευτέρα "Αποστασία χείρων της πρώτης"

13ομ. Αυτή είναι η ουσία της κριτικής που ήσκησε ο μόνος από τά στελέχη που άπέμεινε πιστός στη ιδεολογία του Κόμματος του κ. Γ. Παπανορέου και του πνεύματος των δύο άνευθότων άγόνων, Ιωάννης Ζήγος.

14ομ. Είναι έπομένως προτόν πλήρους άουναμίας να αντίληθη ο κ. Λαμπριάνος τί συνέβη στο Κόμμα του, όταν θέλει να έμφανίση την κριτική του κ. Ζήγος, σάν θφειλόμενη σε προσωπικούς λόγους. Είναι τόσο άσάφρωχη η άποψη αυτή, ώστε προκαλετ οικαιολογημένα τουλάχιστον κατάπληξη.

15ομ. Οι εκλογές πάντως θά ούσουν πολύ σύντομα την τύκαιρία στο λαό να κρίνει. Καί ο καθ' ένας άντιλαμβάνεται ότι η επιστολή του κ. Λαμπριάνου άποτελετ εκδήλωση του τρόμου που του έμπνέει, η προσεχής έτοιμγορία του δημοκρατικού λαού μας πάνω σ' αυτά τά θέματα από τά όποτα έξαρτάται η τύχη της γαλήνης του τόπου και της Δημοκρατίας.

Μετά τιμής

Μιχαήλ ΠΑΠΑΤΑΤΗΣ